

ČTENÁŘSKÝ ŽIVOTOPIS PETRA H.

Petrovi je 31 let a pravidelně čte, přestože objem jeho čtenářské kapacity je malý. Aktivita jako taková je jeho rituálem a zároveň je pro něj čtení v mnohém náročnou činností, respektive takovou, která si pro něj nese řadu překážek. Jeho čtenářství bych pak označila za skromné a z dalších řádků bude zřetelné proč.

Dětství prožil ve Šlapanicích u Brna, kde je styl života více blízký městu. Otec pracoval jako truhlář a matka jako administrativní pracovnice. Na předčítání od rodičů si Petr vzpomíná pouze matně, za to si pamatuje první přečtenou knihu, která nesla (zhruba) název Žabák Kuňk a Žabák Kvak. Z dalších knih, které se objevují v jeho prvních čtenářských vzpomínkách jsou lepoprela s Krtečkem, dva díly knihy o anatomii lidského těla (ty velmi zdůrazňoval) a také výběr *Readers Digest* (knihy na objednávku), které patřili otci a dnes je označuje za „běčkovou kriminálku“ – právě ty se i objevovaly v prvních zápiscích čtenářského deníku. Jinak domácí knihovna nebyla nijak bohatá, tedy ho dlouhodobě spíše zajímaly konkrétní knihy či série, než že by se mu nabízela k pozornosti pestrá škála literatury. Nedošlo k žádnému konfliktu s internetem, protože se s ním v dětství ještě nesetkal. Volný čas, který by mohl využít i ke čtení pak přebíjelo například sledování pořadů o dinosaurech na VHS. Tedy k určitému střetu médií přece jen docházelo.

Od úplného dětství a prvních matných vzpomínek se posunul ke čtenářství mládí, jednu nejasnou vzpomínku bychom ale měli, a to čtení v malé míře již před nástupem na základní školu. V období povinné školní docházky silně využíval zdroje místní knihovny, ve škole žádnou neměli. Sám hodnotí školu jako aktéra, který neovlivňoval jeho aktivitu ve čtení. Čtenářský deník byl vedlejším produktem jeho běžného čtení, avšak nebyl spokojen s formou, jakou jej musel psát. Z rozhovoru nevyplývaly přesné pohnutky, které ho vedly ke čtení. Počítač byl silným lákadlem, se kterým trávil hodně času hraním her, pokud mohl, ale s ohledem na výkon pro něj byly často volbou stále spíše knihy a na hry chodil ke kamarádům. Dokázal vyjmenovat řadu knih, které četl od typicky dobrodružné literatury po klasické autory meziválečného období. Jednalo se o: Rychlé šípy, „foglarovky“, Hoši od bobří řeky a následně díla od Remarquy a Hemingwaye. Stále u něj doma nedocházelo k budování knihovny, tedy až do chvíle objevení knih od Terryho Prachetta. Nakonec jsme se přece jen dostali k jednomu komunitnímu vlivu, a to ke knize Dračí doupě (dílo, ke kterému se mimochodem vracel), a ze kterého vycházela hra, kterou s kamarády často hráli.

V dospělosti jej zcela opustil zvyk navštěvovat knihovnu, s koncem vysokoškolského studia, a zároveň ztratil i přehled v tom, co by mohl číst. Hodně silně zde vyniká opuštění oblasti dobrodružných knih v období po střední škole. K několika konkrétním dílům se jednou za čas vrací, zdůrazňoval Pána prstenů. Většinu knih, které nyní čte si nechává doporučit od partnerky. Již si občas knihu sám koupí, některé z nich jsou odborné a vážou se k jeho práci, zároveň však podotýká, že knihy v odborné formě nejsou médiem, které by pro něj bylo funkční a často tedy využívá k získávání informací podcasty a další podobná média. Čtení si udržuje pravidelnou půlhodinkou před spaním, která je pro něj optimální dobou na souvislé čtení. Delší čas by pro něj nebyl únosný, ať už vlivem únavy nebo netrpělivosti. V dospělosti se jeho čtenářství potýká s mnohem větším objemem konkurence, protože rád využívá řadu sociálních sítí, především těch zaměřených na vizuální stránku, a poslouchá již zmíněné podcasty. Zachoval si do dospělosti zvyk – mít několik knih, ke kterým se vrací. V průběhu let se sice tento seznam částečně obměnil, ale stále existuje. Aktuálně nejdůležitější je pro něj kniha *The Wise Heart* od J. Kornfielda.

Petrův zvyk čtenářství nevychází z rodinného zázemí, jistý vliv by se dal pozorovat v komunitě kamarádů z mládí a čtení knih, které fungovali jako propojující prvek a žánrově spadaly do dobrodružné (dětské) literatury. I v dospělosti lze pozorovat důležitost okolí, se kterým čtené knihy konzultuje. Je zajímavé, že přestože pro něj čtení má řadu bariér, je díky vybudovanému návyku denním čtenářem. Právě snad ta pravidelnost jeho čtenářství udržuje.

- zadání bylo napsat vlastní čtenářský životopis